

Práce analyzuje prozaická díla české literatury 19. století, ve kterých vystupuje postava kněze, a interpretuje pasáže vybraných prací K. V. Raise, K. Klostermanna, J. Š. Baara, I. Herrmanna a B. Němcové. Prózy, které rozpracovávají psychologii postav kněží hlouběji, jsou zasazeny do venkovského prostředí. Kněží v nich vstupují s farníky do různých vztahů i konfliktů. Je tak ilustrován buď obraz tradiční vesnice, nebo naopak její výrazné proměny. V práci je věnován prostor také analýze popisu vzájemných vztahů mezi kněžími. Pro postavu kněze v české literatuře je charakteristické, že s věřícími komunikuje zejména prostřednictvím svého úřadu, ale že často projevuje své sociální cítění i nad jeho rámec. Práce dospívá k závěru, že kněz je v české literatuře 19. století vnímán i představován jako postava s převažujícími pozitivními rysy.